

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. IV. Ex scriptis S. Dionysii Areopagitæ & aliorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Facula
Hæreti-
corum. tum accepit, reclinans se in lectulo,
emissu spirituum.

CAPUT IV.

Ex scriptis S. Dionysii Areopagita,
& aliorum.

1. S. Dionysius describit caerimonias sacras
à beati Apostoli traditas;
2. Ritus item solennes Sacrificii altari, seu
Missæ;
3. Sacramenti etiam Confirmationis, &
Consecrationis altarium;
4. Item consecrationem Sacramentalem mi-
nistrorum Ecclesiasticorum;
5. Monachorum quoque benedictionem, &
per solennes ritus velut inter res sacras assumptionem;
6. Solennes præterea sepultura ritus, cum
officio ac Sacrificio & oratione pro defunctis;
7. Baptismi etiam parvulorum traditio-
nem;
8. B. Dionysium vidisse Apostolos, & esse
illum ipsum, cuius meminit Lucas in Actu.
9. Eius martyrium in Gallis, veneratio &
miracule ad Reliquias ejus facta notantur.

DIONYSIUS Areopagita, Beati
Pauli Apostoli discipulus,
Martyrque inclytus, quem ipse
Paulus ad Christianam fidem cō-
vertit (ut Lucas in Actis Aposto-
lorum testatur) in libro de Eccle-
siastica Hierarchia ad Timotheum
scripto, luculentissime explicat
venerabilis ritus, qui ex Apосто-
lorum traditione illis temporibus
observabantur in Ecclesiasticis
ac sacris rebus. In cujus libri ini-
tium ita de Apostolis, primis duci-
bus Sacerdotalibus functionis,
scribit: *Primi illi Sacerdotalis
muneris duces, cum ex summa su-
per substantialiq; Deitate sancti mu-
neris plenitudinem percepissent, &
id ipsum deinceps proferre & propa-
gare à divina bonitate missi essent,
ipsiq; (ut qui transissent in Deum)*

posteris ad divina provehere affa-
rim cuperent, visibilibus signis cæle-
stia Sacramenta texerunt. Ac pau-
lò post: *Summa illa & supersub-
stantialia partim scriptis, partim
non scriptis institutionibus suis no-
bis tradiderunt. Et infra alloqui-
tur Timotheum his verbis: Emi-
nentissimam Pontificalis muneris
rationem nemini tradas, præterquã
aqualibus tuis Reverendissimis Præ-
sulibus, qui sacra tractant ac perfici-
unt. Hæc Dionysius. At hære-
tici nunc præcellentissimum mu-
nus Ordinem Sacerdotalem con-
temnunt atque conculcant. Qua-
propter ipsi quidem videntur esse
canes & porci illi, quos Christus
in Evangelio designavit, dicens:
*Notite dare sanctum canibus, neque
mittatis margaritas vestras ante
porcos, ne fortè conculcent eas pe-
dibus suis.**

Postquam Dionysius in eodem
libro pulcherrimè exposuit ritus
sanctissimi Baptismatis, tractat
de ritibus conficiendæ Euchari-
stia, id est, de ritibus illius cæle-
stis Sacrificii, in quo Sacerdos
juxta institutionem Christi pro-
ferens hæc verba, *Hoc est Corpus
meum, Hic est calix Sanguinis mei,*
&c. ipsam sacrosanctam & augu-
stissimam Eucharistiam conficit.
Loquitur ergo Dionysius in hunc
modum: *Opera pretium est illam
(videlicet Eucharistiam) expone-
re, & eius veluti corporalia linea-
menta describere: tum verò ubi eam
ex auctoritate Scriptura Sacerdota-
liq; institutione didicerimus, ad il-*

Gggg 3

lius

Facula
 Hæretico-
 rum.
 Oratio
 ad alta-
 re,
 Thurifi-
 catio,
 Introitu
 ex Psal-
 mis,
 Epistola
 & Evan-
 gelium,
 Assisten-
 tia mini-
 strorum,
 Offeren-
 tium,
 Saluta-
 tionis &
 pacis pre-
 cationes,
 Ablutio,
 Canon
 Missæ &
 Consecra-
 tio,
 Eleva-
 tio,
 Commu-
 nio,
 Missa est.

lius contemplandam sacratissimam
 dignitatem divino spiritu subvehi.
 Et paucis interjectis addit: Itaque
 Pontifex quidem, ubi orationem
 sanctam supra divinum altare per-
 egit, ex ipso incensum adolere in-
 choans, omnem fani ambitum cir-
 cuit. Demum ad sanctum altare
 iterum rediens, Psalmorum incipit
 melos, concinentibus secum sacra
 carmina omnibus Ecclesiastici ordi-
 nis gradibus. Deinde ministrorum
 officio lectio sanctarum Scriptura-
 rum suo ordine recitatur. Porro mi-
 nistrorum alii quidem pro clausis
 templi foribus adstant, alii proprii
 aliquid muneris agunt. Qui vero
 ipsius ordinis precipui sunt, una cum
 Sacerdotibus sanctum panem & be-
 nedictionis calicem sacrosanctis al-
 taribus imponunt. Ad hoc veneran-
 dus Antistes orationem sanctissimam
 peragens, pacem sanctam omnibus
 nuntiat: & cum se murum omnes salu-
 taverint, mystica sanctorum recita-
 tio fit. Ubi vero manus tum Anti-
 stes, tum Sacerdotes aqua laverunt,
 Pontifex ad medium divini assistit
 altaris: circumstant autem soli cum
 Sacerdotibus electi quique ex mini-
 strorum numero. At vero Pontifex
 cum divina munera laude profecus
 fuerit, sacrosancta & augustissi-
 ma Mystera conficit: & qua ante
 laudaverat venerandis operata &
 abdita signis, in conspectum agit, di-
 vinaque munera reverenter osten-
 dens, ad sacramentorum Communio-
 nem & ipse convertitur, & reliquos
 ut communicent hortatur. Sumpta
 demum atque omnibus tradita Com-

munionem gratias referens, sinem my-
 steris imponit. His verbis Dio-
 nyssii evidenter confutantur hære-
 tici temporis nostri, qui sanctissi-
 mum Missæ Sacrificium modis,
 quibus possunt, impugnant. Vi-
 demus certe ex hoc loco, quam
 magnificis præclarisque cærimo-
 niis ipsa Liturgia seu Missa olim
 peragebatur, & Eucharistia con-
 secrabatur ab Episcopo vel Sacer-
 dote; neque enim aliquis alius
 eam conficere potest. Nemo au-
 tem consecratur Episcopus, nisi sit
 Sacerdos: & nullus est Sacerdos
 (ut idem Dionysius ait) nisi ab
 Episcopo ad id muneris pinotus
 atque consecratus fuerit. Ipse Dio-
 nyssius postea luculenter expri-
 mit, quid mysterio Eucharistico
 contineri credat, orans ita: O vi-
 num penitus, sanctumque myste-
 rium, operimenta signorum tibi ob-
 ducta dignanter aperiens, nobis pa-
 lam atque aperte lucece, nostrisque
 spirituales oculos singulari claroque
 tua lucis fulgore imple.

Ubi jam in eodem libro Dio-
 nyssius disseruit de ritu quo Epi-
 scopus sanctum Chrisma sive un-
 guentum conficiebat atque con-
 secrabat; continuo addit hæc ver-
 ba: Eo utitur ad omnem ferme Sa-
 cerdotalis officii functionem. Et in-
 fra: Sacrosanctum mysterium (Un-
 guenti) quod nunc laudatur a no-
 bis, ejus ordinis atque virtutis est,
 ut Sacerdotalia cuncta perficiat.
 Atque ideo sancti præceptores nostri
 (Apostoli) stud quasi aequali ordi-
 ne atque officio continere sacro Sy-
 naxeos

Cap. 11

3.

 Ad hæc
 Confirmatio
 tionis Se-
 cramentum,
 seu
 Chrisma-
 tu ad con-
 ferendum
 Spiritum
 sanctum
 Cap. 41

Facula naxeos (sive Eucharistia) mysterio. ^{Facula} ^{Hæreticorum.} Ac postea: *Ei, qui sacratissimo regenerationis (id est Baptismi) mysterio consecratur, consummans, unguenti inunctio adventum Spiritus sancti largiunt.* Et paulò post: *Hoc item sacratius adverte, quòd sanctissimorum mysteriorum lex divini altaris consecrationem castissimis infusionibus sacratissimi Unguenti perficit.* Hæcibi. Hæretici verò temporis nostri sacrò hoc Chrismata rejiciunt, altarium ac Bablicarum consecrationi illudunt, omniaque in Ecclesia Dei sceleratissimè profanant. Certè in veteri ^{Consecratio altarium per sacri olei inunctionem.} ^{Exod. 30} *Legem nos hæc verba legimus: Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Sume tibi aromata, prima myrrha & electa quingentos siclos, & cinnamomi medium, id est, ducentos quinquaginta, casse autem quingentos siclos, in pondere sanctuarii, olei de olivetis mensuram hin: faciesque unctiois oleum sanctum, unguentum compositum opere Unguentarii, & unges ex eo tabernaculum testimonii, & arcam testamenti, mensamque cum vasis suis, candelabrum & utensilia eius, altaria thymiamatis & holocausti, & universam supellectilem, que ad cultum eorum pertinet. Sanctificabisque omnia, & erunt sancta sanctorum: qui tetigerit ea, sanctificabitur. Aaron & filios eius unges, sanctificabisque eos, ut sacerdotio fungantur minister, &c. Item alio loco: Tulit Moyses unctiois oleum, quo linxit tabernaculum cum omni supellectili sua. Cumque sanctificans aspersis-*

set altare, septem vicibus, unxit illud, & omnia vasa eius, labrumque cum basi sua sanctificavit oleo. Quòd fundens super caput Aaron, unxit eum, & consecravit, &c. Beatus Fabianus, decimus nonus Pontifex Romanus ac Martyr venerandus, in secunda Epistola sua quam scripsit ad omnes Episcopos Orientales, ita de Chrismate loquitur: *Dominus IESUS, postquam cœnavit cum discipulis suis, & lavit pedes eorum (sicut à sanctis Apostolis prædecessores nostri acceperunt, nobisque reliquerunt) Chrismata conficere docuit. Ipsa enim lavatio pedum nostrum sanctificat Baptismum, quando sancti Chrismatis unctioe perficitur & confirmatur, &c.*

Postea in illo ipso libro Dionysius describens ritus, qui juxta Apostolorum doctrinam servabantur in consecratione Pontificum sive Episcoporum, & Sacerdotum atque ministrorum, ait: *Præsul, ubi sacrandus offertur, utroque genu posito ante altare, habet supra caput Evangelia à Deo tradita, manumque Pontificis: atque hoc modo à consecrante Pontifice castissimis imprecationibus consummatur. Sacerdos verò coram sancto altari ponens utrumque genu, incipit habet Pontificis dexteram: & in hunc modum à sacrande Præsule, sanctissimis invocationibus consecratur. At verò minister aliter tantum coram sanctis Altaribus posito genu, sacrandis se Pontificis dexteram in capite præfert, atque ab eo perficitur*

^{Fabiani de sacro Chrismate Jensen 116.}

^{Ioan. 13.}

^{4. Ordinaris sacrorum ministrorum altaris, ex S. Dionysio. Cap. 5.}

^{* Diaconus Græcè, minister Latine dicitur.}

preca-

Facula
Hæreti-
corum,
citur;
sub quo
est Hy-
podia-
nus, aut
Subdia-
conus,
ac si di-
cas sub-
mini-
ster.

precationibus ad eam rem accom-
modatis. Cuilibet autem ipsorum à
benedicente Pontifice, signum Cru-
cis imprimitur, &c. Heu! quantâ
dementiâ nunc depravati sunt
hæretici, qui sacrum Ordinem in
Ecclesia Dei evertere nituntur, &
profano ore dicunt, nihil esse di-
scriminis inter eos qui sacris ini-
tati sunt, & laicos. Beatus Pau-
lus Apostolus scribens ipsi Timo-
theo Episcopo, cui Dionysius li-
brum suum de Ecclesiastica hie-
rarchia dedicavit, hæc verba de
consecratione jamjam comme-
morata ac manus impositione di-
cit: *Manuscito nemini imposueris.*
Si serîo considerarent hæretici,
quàm solemnes cærimonias Deus
etiam sub veteri Lege (quæ um-
bram figuræque exhibebat) ob-
servari voluerit in consecratione
Aaron Sacerdotis, & filiorum e-
jus ac Levitarum; non irrisderent
consecrationem Sacerdotum no-
væ Evangelicæque Legis, qui
adorandam Eucharistiam confi-
ciunt & tractant, sacrasque fun-
ctiones obeunt; non insultarent
consecrationi ministrorum Ec-
clesiæ sanctæ, sed eam laudarent
atque honore prosequerentur.

5.
Monachi
tempori-
bus Apo-
stolorum
consecra-
bantur,
ut ex S.
Dionysio
discitur.
Cap. 6.
Divi

De ritibus quibus Monachus
consecratur, ipse sacer Diony-
sius in eodem Hierarchiæ Eccle-
siasticæ libro ita inter alia loqui-
tur: *Sacerdos ad eum accedens, in-
terrogat primum an renuniet divi-
sibilibus * omnibus; deinde expo-
nit illi perfectissimam vitam. Ubi
verò ille omnia intente promiserit,*

consignans eum Crucis signo, Sacer-
dos condet, irinas divina Beatiudi-
nis personas inclamans, exutumq;
veste omni, aliam induit; & cum
sanctis aliis qui adstant viris ipsum
salutans, divinorum mysteriorum
participem facit. Et paulò supra
de ipsis Monachis sic scribit idem
Dionysius: *Sancti præceptores no-
stri (scilicet Apostoli) divinis eos
appellationibus sunt persecuti, par-
tim Therapeutas (id est cultores)
à sincero Dei famulatu atque cultu,
partim Monachos, ab individua &
singulari vita appellantes.* Ex his
Dionysii verbis liquet, Monacha-
tum non esse novitium institu-
tum, ut modò garrunt hæretici.
Quin etiam sub veteri Lege fue-
runt Nazaræi, qui se voto emisso
consecrabant Deo, ut in libro Nu-
merorum habetur, Qui vult ple-
nius cognoscere conversationem
& mores virorum ac feminarum,
qui in primitiva Ecclesia sese mo-
nasticæ vitæ addicebant, legat li-
brum Philonis (is etiam tempore
Apostolorum vixit) de Vita con-
templatiæ, sive de Supplicibus;
ex quo nonnulla deprompserunt,
atque in suis historiis posuerunt
Eusebius Cæsariensis, & Nice-
phorus Callistus.

6.
Sepul-
ra fidelium
eum Sa-
crificio,
psalmo-
dia & o-
ratione
pro ani-
mabus si-
delium
maritum

Porro de cæimoniis, & riti-
bus, quibus exequiæ fidelis de-
functi celebrabantur, Dionysius
in prædicto Hierarchiæ Ecclesia-
sticæ libro loquitur hunc in mo-
dum: *Sumentes defunctum ad Pon-
tificem ducunt, quasi coronis donan-
dum sacris. Hunc ille libenter sus-
cipit.*

Pacula
Hæreti-
corum.
rum, 3.
Dionysio
ante fuit
Cap. 7.

capit, atq; peragit quæ divino insti-
tuto sunt super eos qui sanctè quie-
sunt. Coacto sancto cœtu veneran-
dus Antistes, (siquidem Sacerdota-
lis ordinis fuerat qui obdormivit)
ante sanctum altare inclinans eum,
orationem ad Deum inchoat & gra-
tiarum actionem: si autem honestis-
simis Monachis aut sancte plebi in-
sertus erat, ipsum ad venerandum
sacrarium ante Sacerdotum reclina-
nat ingressum; deinde precem cum
gratiarum actione peragit Presul.
Deinceps verò ministri verissima de
nostræ resurrectione promissa, quæ di-
vinis inserta sunt eloquiis, recitan-
tes, consentanea tantundemq; va-
lencia canunt Psalmodum cantica.
Postea accedens venerabilis Presul,
precem super defuncto sacratissimã
peragit; & post orationem ipse quo-
que Pontifex defunctum salutat, &
post illũ qui adstant omnes. Vbi verò
cuncti consalutauerunt, super defun-
cto fundit oleum Pontifex: & oratio-
ne pro omnibus (defunctis) facta,
honesto in loco ponit corpus cum æ-
qualibus aliis corporibus sanctis. Et
postea addit idem Dionysius: Pre-
catur oratio illa (Pontificis) divi-
nam clementiam, ut cuncta dimit-
tat per infirmitatem humanam ad-
missa peccata defuncto, eumq; in lu-
ce statuat & regione vivorum, in si-
nibus Abrahæ, Isaac & Jacob, in
loco unde aufugit dolor & tristitia
& gemitus. Itemque infra, Qua-
nam, inquit, de huiusmodi prece,
quam super defuncto peragit Pre-
sul, ex divinis ducibus nostris (vi-
delicet Apostolis) traditio perve-

nit ad nos, operæ pretium est ut dica-
mus, &c. Quid ad ista Dionysij
verba respondebunt seducti & se-
ductores hæretici, qui passim cla-
mitant non esse orandum pro fi-
delibus defunctis?

In fine eiusdem libri Dionysius
dicit, pueros & infantes admitti
ad Baptismum ex Apostolorum
traditione. Sed modò quidam
vecordes homines asserere audent
quòd pueri non debeant bap-
tizari, quodq; consuetudo eos bap-
tizandi primùm cœperit tempo-
re Nicolai Papæ huius nominis
Primi. Quòd si hæretici ætatis
nostræ, deposita superbiam, se-
rio legerent ea quæ toto libro
de Hierarchiâ Ecclesiasticâ scribit
Dionysius; proculdubio abijce-
rent hæresim, & idem cum Ec-
clesiâ Catholicâ sentirent. Ibi
discerent, non solum illa esse ve-
neratione digna, in Canonicis
expressa sunt libris; sed etiam il-
la, quæ ex Apostolorum sancto-
rumque Patrum traditione no-
bis sine scripto commendata
sunt.

Verum ne quis imperitus putet,
præclarum hunc virum non vi-
disse Apostolos, & non esse il-
lum Dionysium, cuius men-
tionem Lucas in Actis Apostolo-
rum facit, adhuc vnum ex mo-
numentis ipsius proferemus testi-
monium, quo convincemus eum
non solum vidisse Apostolos, sed
etiam interfuisse sanctæ obdor-
mitioni beatissimæ Deiparæ vir-
ginis Mariæ. Nam in libro de

7.
Traditio
de Bap-
tismo par-
vulorum
ex Dionysio.
Cap. 79

8.
Dionysius
hic
est Arcopagita
ille, de
quo in A-
ctibus A-
postolorum
Cap. 179

H h h h

Di-

Facula
Hæreti-
corum.

Diuinis nominibus, alloquens
sanctum Timotheum cui scribit,
hæc dicit: *Apud ipsos diuino spiri-*

cap. 3. *tu plenos Pontifices nostros (Apolto-*
los) cum & nos, ut nosti, & pleriq;
ex sanctis fratribus nostris ad con-
ueniendum corpus illud, quod Aucto-

*B. Vir-
go Ma-
ria cor-
pore
Christi in
suo ma-
terno
velut in
hospi-
tio ex-
cepit.
Vindices
& asser-
tores Ope-
rum Dio-
nyssiacorum.

rem vite Deumq; * ceperat, conue-
nissimus (aderat autem & frater
Domini Jacobus, & Petrus supre-
mmum decus antiquissimumq; Theo-
logorum columen) post contuitum
placuit ut, &c. Ipse idem Dio-
nysius edidit aliquot Epistolas
insignes, inter quas vna scripta
est ad S. Ioannem Apostolum &
Euangelistam. Si quispiam de his
ambigit, legat Georgium Pachy-
meram, & Maximum Monachum,
eximios vetustosq; ejusdem Dio-
nyssij commentatores: legat etiam
encomium quod Michaël Syngel-
lus Presbyter Jerosolymitanus in
ipsam Areopagitam edidit: legat
item Nicephorum Callistum le-
cundo libro Historiæ Ecclesiasti-
cæ: videat & quid Suidas in suis
Collectaneis de hoc Dionysio &
ejus lucubrationibus, ac phrasi
eminentissimâ, styloque singula-

Stylus e-
jus maje-
state ple-
nissimus.

ri scribat. Qui quidem stylus ple-
nus admirandæ majestatis in om-
nibus illius libris atque epistolis
idem est, & ubique clarissimè o-
stendit, quàm auctor sit diuinus.
In epistola ad Polycarpum dicit
se cum Apollophane in Ægypto
apud Heliopolim fuisse, quando
tempore passionis Dominicæ Sol

Vidi et-
iam plim so-
nysium Areopagitam in suis scri-

ptis Origenes, Athanasius, Aga-
tho Summus Pontifex, & alii Pa-
tres antiqui. Nonnulli parum
cordati parumque Catholici Scri-
ptores, quibus traditiones Apo-
stolicæ & sancta ecclesia Dei in-
stituta ac cærimonie displice-
bant, temerè & impudenter asse-
runt, istum * Dionysium non esse
auctorem eorum librorum, quos tã
Græci quàm Latini Patres Ortho-
doxi semper illi absque aliqua
dubitatione attribuerunt: sed ad
hujusmodi hominum vanissimas
objectiones atque calumnias jam
abundè respòdit Godefridus Til-
mannus Carthusianus, vir egre-
giè doctus, in Præfatione quam
præfixit Paraphrasi Georgij Pa-
chymæ, in decem epistolas ip-
sius Areopagytæ, à se Latio do-
natæ.

Passionem ejusdè Dionysii Græ-
cè conscriptam, Joachimus Perio-
nius Latine reddidit. In qua ubi
narratum est, uti ipse Dionysius
in Gallias à beato Clemente Sum-
mo Pontifice missus, tandem pro
fide Christiana glorioso martyrio
mortem devicerit, & ut Catulla
nobilis femina Rustici & Eleu-
therii sociorum Dionysii sacra
corpora capitibus truncata astute
surriperit, ne in flumen ab im-

† Post Blossium satis superque emer-
serunt illustres sanè vindices Operum san-
cti Dionysii, atque adeo rerum ad ejus vi-
tam, mortem & sacras Reliquias spectanti-
um; quos si Lector videre desiderat, inueniet in
Disputatione Apologetica, quam Operibus
S. Dionysii à se editis & illustratis præfi-
xit R. P. Petrus Lanfelius.

piis

Facula
Hæreti-
corum.

piis deficerentur, hæc verba adiuncta sunt: *Eam* (scilicet *Catullam*) credimus beatorum Martyrum ossa servasse prudenti consilio, ut qua ess digna fuerit, atque illorum precibus verè in fide progressus fecerit. Christianorum autem multitudine, qua erat quasi civitas, doctrinâ beatorum Martyrum conversâ, omni operâ & studio, ut poterat, cum precibus magnâq; cupiditate supra beata corpora sanctorum Martyrum templum edificavit. Et paulò post miracula, quæ in eo loco per sanctos Martyres eduntur, expressa sunt his verbis: *Aegrotis salutem, claudis incessum, cæcis lumen, surdis auditum, & mutis sermonem. Martyres dantes, immundosq; spiritus qui in corporibus insident exagitant, assiduè remedia afferunt. Nos quoque, etsi deserti & indigni, faciamus ut in illorum meritis sit nobis auxilium & presidium constitutum.* Hæc ibi. Mirum sanè est, hæreticos huius temporis ista de Sanctis legentes non pudeferi: nam & hinc cognoscere possunt, quàm stultè atque impiè asserant ipsos Sanctos post mortem nihil posse, eosque à fidelibus non esse invocandos aut honorandos.

CAPUT V.

Ex scriptis S. Ignatii & aliorum.

1. S. Ignatius clarissimè verbis docet varietatem sacrorum Ordinum in Ecclesia, & Sacrificium quotidianum altaris;
2. Obedientiam præstandam Episcopis, etiam ab ipsis Regibus & Imperatoribus;
3. Observationem dierum Festorum, & jejuniis Quadragesimalis;

4. Traditiones Apostolicas & Ecclesiasticas;
5. Auctor fuit cantus Ecclesiastici, qui æternam per choros celebratur in Ecclesia.
6. Testimonium S. Polycarpi de Epistola S. Ignatii.
7. Martyrium & veneratio Reliquiarum S. Ignatii.
8. Item S. Polycarpi.

FERVENS ille & verè ignitus Martyr Dei Ignatius, sancti Joannis Apostoli discipulus, qui post Evodium Ecclesiam Antiochenam rexit (Evodius enim à beato Petro Apostolo, Romam contendente, Episcopus ibi constitutus fuerat) in epistola sua ad ad Ephesios ita loquitur de obedientia Præpositis Ecclesia præstanda, & de cælesti pane Eucharistiæ: *Præcunte ac deducente vos Paraclero, obedite Episcopo atque Presbyterorum cœtui indivulso animo, unum panem frangentes, quod est medicamentum immortalitatis, antidotum ne moriamini, sed vivatis in Deo per IESUM Christum.* Item in Epistola scripta ad Romanos, ait: *Non mihi placet cibus corruptionis, neq; voluptates vite huius. Panem Dei volo, panem celestem, panem vite, quod est caro Christi Filii Dei, qui natus est tandem de semine David & Abrahæ.* Et in Epistola ad Philadelphenses, *Una, inquit, fide, una prædicatione, & una Eucharistia utamini.* Ac paulò post: *Unus ingenuus DEUS & Pater: & unus unigenitus Filius, Deus Verbum & homo, & unus Paracletus, Spiritus veritatis: una quoque prædicatione, & fides una, & Baptisma unum, & una Ecclesia,*

I.
S. Ignatius
Joannis
Evodii
Antiocheni
Episcopi
discipuli
auditor.

Ejus clarissima
confessio
de varietate
Sanctorum
Ordinum,
& sacrificio
altaris.

Hhhh 2

quam